אבא דקאי מזרח ומערב ואדי הא דקאי צפון

ודרום ואדי אמר מר ושבפנים ושבמצורע שלא לשמן פסולות שלא מכוונות כשרות

והתניא בין שלא לשמן בין שלא מכוונות כשרות אמר רב יוסף לא קשיא הא רבי

אליעזר והא רבנן רבי אליעזר ידמקיש אשם

לחמאת מקיש נמי לוג לאשם רבנן לא מקשי

ולרבי אליעזר וכי ידבר הלמד בהיקש חוזר

ומלמד בהיקש אלא אמר רבא הא והא רבנן

כאן להכשיר יי (הקרבן) כאן להרצות יי (שלא

עלו לבעלים לשום חובה): מתני' בשבעה

קני מנורה מעכבין זה את זה שבעה נרותיה

מעכבין זה את זה ישתי פרשיות שבמזוזה

מעכבות זו את זו ראפילו כתב אחד מעכבן

"ד' פרשיות שבתפילין מעכבין זו את זו יאפילו

כתב אחד מעכבן זד' ציציות מעכבות זו את זו

שארבעתן מצוה אחת רבי ישמעאל אומר

ארבעתן ארבע מצות: גמ' מ"ם הויה כתיב

בהו יחנו רבנן מנורה היתה באה מן העשת

ומן הזהב "עשאה מן הגרומאות פסולה משאר

מיני מתכות כשרה מאי שנא מן הגרומאות

פסולה דכתיב ימקשה והויה שאר מיני

מתכות נמי זהב והויה אמר קרא תיעשה

לרבות שאר מיני מתכות ואימא לרבות

גרוטאות לא ס"ד דאמקשה כתיבה הויה

תיעשה נמי אמקשה כתיב מקשה מקשה

לעכב זהב זהב נמי לעכב האי מאי אי אמרת

בשלמא מן הגרומאות פסולה משאר מיני

מתכות כשרה היינו זהב זהב מקשה מקשה

לדרשא אלא אי אמרת מן הגרומאות כשרה

משאר מיני מתכות פסולה זהב זהב מקשה

מקשה מאי דרשת ביה מאי דרשא דתניא

בכר זהב מהור יעשה אותה את כל הכלים

האלה "באה זהב באה ככר אינה באה זהב

אינה באה ככר 16 גביעיה כפתוריה ופרחיה

'באה זהב באה גביעים כפתורים ופרחים

אינה באה זהב אינה באה גביעים כפתורים

ופרחים ואימא נמי באה זהב באה קנים

אינה באה זהב אינה באה קנים ההוא פמוט

מיקרי נוזה מעשה המנורה מקשה זהב באה

זהב באה מקשה אינה באה זהב אינה באה

מקשה מקשה דסיפא למאי אתא למעומי

חצוצרות דתניאי יחצוצרות היו באים מן

העשת מן הכסף עשאם מן הגרומאות כשרים

משאר מיני מתכות פסולים ומאי שנא משאר

א [מיי' פ"ד מהל' פרה אדומה הלכה ו]: צב מיי' פ"ג מהלכות בית הבחירה הל' 1:

ג וטוש"ע יו"ד סימן רפה

מעיף אן: צא ד מיי' פ"א מהלכות

טוש"ע י"ד סימן רפח סעיף

יון לפח סעיף. ג: צב ה ו מיי שם הלי ל נטוש"ע א"ח סימו לר

יג סעיף אן: צד חטימיי' פייג

בית הבחירה הלכה ד ה:

צה כ מיי' פ"ג מהל' כלי

המחדש הל' ה:

שימה מקובצת (המשך)

לאשמו. והא דקתני כשרות לרבנן דלא מקשינן אשם לחטאת ואפילו אשם מצורע

שלא לשמו כשר וכ״ש הזאת

לוגו הס"ד ומה"ד ולר"א

א"נ הוי אשמו פסול שלא

א ניוו אשמו כפול פלא לשמו הזאות אמאי פסול שלא לשמו וכי והד"א: ד) כבש אחד אשם לתנופה

וגר וסיפא דקרא ולוג אחד וגר וסיפא דקרא ולוג אחד שמן: ס לרצות להיות [עולות]: ו) לשמו: ז) דשירי הלוג דמצורע: ס היה עשוי

נר: טן מעכבות זו את זו: ין ושלימה ולהכי מעכבות

ובתפילין כו' והיו לטוטפות

וכתבתם על מזוזות לפיכך

הם נכתבות במווות:

'ל) עיניך לפיכך ארבעתם

נכתבות בתפילין הס"ד

ומה"ד גמ" מאי טעמא

ומה"ד גמ" מאי טעמא

מנורה קאי: 'ל) העשת

חתיכה נטל ככר אחת וחיבות

עשייתה

עשייתה

עד המערת העובת העיבת מנותף:

ל"ש: יד) יותר מלזהב דכתיב

זהב טהור תעשה המנורה

יריכה כו' ממנה יהיו כו'

הס"ד ומה"ד תעשה נמי א)

. משמע מ"מ אמקשה כתיב

הם נכתבות

פרשיות

מפילין ומוחה הל' ב

שבעה קני מנורה. תימה דלא חשיב גביעים פרחים וכפתורים דמעכבין זה את זה כדאמרינן בגמ' ושמא משום דליתנהו

בשאר מיני מתכות. מ"ר: דתניא כבר זהב מהור. חמשה זהב

שלשה ושמא אינך תרי חד לגופיה דמלוה בזהב וחד לכלל ופרט דבסמוך ול"ע ש והשתא קרא קמא ועשית מנורת זהב אתי לכלל ופרט פי כדבסמוך יה] וכדכתב כולה מקשה אחת זהב טהור דרשינן באה זהב באה כפתורים גביעים ופרחים דכולה משמע כל המנורה ולהכי פריך נמי ואימא באה זהב באה קנים וה"ה דהוה מלי למפרך באה זהב באה יריכה והוה מצי לשנויי דלא איקרי מנורה בלא ירך והדר כתיב מלקחיה ומחתותיה זהב טהור

ושמח החי חתח לגופיה דמצוה בזהב

והדר כתיב ככר זהב טהור דדרשינו

באה זהב באה ככר ובפרשת בהעלותר

כתיב חה מעשה המנורה מקשה זהב

דרשינן באה זהב באה מקשה וכסדר

זה שפיר כתיבי אבל בברייתא אין

דורש כסדר. מ"ר: מקשה דסיפא למאי אתא כו'. והשתא לריכי כולהו חד למצוה וחד לעיכובא לפסול גרוטאות

וחד באה זהב באה מקשה וחד למעוטי חלולרות. מ"ר: חצוצרות היו כאים מן העשת מן הכסף ישו. תיתה

דבפ׳ כל הללמים (ע"ו דף מו.) משמע דבאות שלא מן הכסף דבעי רמי בר חמא המשתחוה לבהמה קרניה מהו לחלולרות ותנן נמי במסכת קינין (פ"ג מ"ו) זה הוא שאמרו כשהוא חי קולו אחד וכשהוא מת קולו שבעה קרניו לחצוצרות ומהך שמעתין אין קשה כל כך דהכא בשל משה שלא היו כשרות לדורות כדבסמוך אבל קשה דבמסכת תמיד (דף לג:) תכן ושתי חלולרות של כסף בידם משמע דאף לדורות של כסף ותירץ ר"ת דשתי חלולרות היו לכהנים בשל כסף והלוים של קרני בהמה לכלי שיר ועוד דחלולרות דקינים ודע"ז היינו שופר כדאמרינו בסוף במה מדליקין (שבת דף לו.) ובלולב הגזול (סוכה דף לד.) דאישתני שמייהו חלולרתה שיפורה שיפורה חלולרתא ובסוף במה מדליקין איכא ברייתה ב] דקרה לחלולרות שופר ומיהו קשה דבמסכת ע"ז (דף מז.) מיירי במכשירי קרבן כדקאמר התם ועל הקרבן לא היו תוקעים בשופר אלא בחלולרות כדכתיב (במדבר י) ותקעתם בחלולרות על עולותיכם וגו'. מ"ר:

מיני מתכות פסולים דכתיב כסף והויה מן הגרוטאות נמי מקשה והויה מיעט רחמנא גבי מנורה מקשה היא היא ולא חצוצרות תנו רבנן כל הכלים

הא דקאי כהן מורח ומערב ואדי. ואם עמד כהן בפניו למערב ואחוריו למזרח והזה שכך מלותו אפילו אינם מכוונות כנגד הפתח כשרות והא דתני פסולות דקאי לפון ודרום שלא כמלותו ואדי ב]: והתניא בין שלא לשמן כו' כשרום. אדמלורע קאי: ר' אליטור דמקיש אשם לחטאתין. כמיבי ד' בפרשת ויקסו וחד בפרשת בהעלותך והכא לא דריש אלא ואפילו אשם דמצורע פסול שלא לשמה:

וכי. אשם הלמד בהיקש מחטאת

דליהוי פסול שלא לשמו חוזר ומלמד בהיקש על הלוג דליהוי פסול שלח לשמו והא קיימא לן בפי איזהו מקומן וזבחים דף מט:) דאיו למידיו למד מו הלמד בקדשים: היקש דחטאת ואשם דכתיב ש (בחטאת) (ויהרא ז) כחטאת כאשם תורה אחת להם וקא יליף ר׳ אליעזר מה חטאת שלא לשמה פסולה דאפילו רבנו מודו אף אשם נמי פסול: היקש דאשם מלורע ולוגו דכתיב (שם ידו כבש דן אשם לתנופה וגו' סיפיה דקרא ולוג שמן: לרלות. הן שלהזות לעלות לשם חובה ולהחיר חצורע בקהלש) פסול שלא י] לשמן והא דתני כשרות להכשיר דהזאותיו כשרות להכשיר שירי הלוג באכילה ז] דשירי לוג מצורע נאכלין כדאמרינן בפ׳ אלו מנחות (לקמן דף עג.) ווה יהיה לך מקדש הקדשים מן האש לכל קרבנם (במדבר יח) לרבות לוג שמן של מלורע וכתיב בתריה בקדש הקדשים תאכלנו בפרשת ויקח קרח: בותני' שבעה קני מנורה. כדכתיב וששה קנים יולאין מלידיה (שמות כה) והמנורה עלמה שבאמלע היא השביעית כוהי): שבעה נרומיה. בראש של קנה וקנה היה ח] נר אחד כעין בוך ושם נותנין השמן והפתילות: שתי פרשיות שבמזוזה. שמעי והיה אם שמועי: כתב אחד. אות אחת מן מעכבין מיוו את זו דכתיב (דברים ו) וכתבתם כתיבה תמה ושלימה י] ובתפילין כתיב הויה (שם) והיו לטוטפות: ד' פרשיות שבתפילין. שמע (שם) והיה אם שמוע (שם יא) קדש לי כל בכור (שמות יג) והיה כי יביאך (שם) שבלידה דבכולהו כתיב ולטוטפות או ולזכרון בין עיניך יא]: גמ' הויה כתיב בהו. כפתוריהם וקנותם ממנה יהיו (שם כה): מן העשת. יבן עשייתה חתיכה שלמה ומכה בקורנס עד שיצאו ממנה כל כליה: מן הגרוטאות. זהב שבור: מקשה. משמע חתיכה אחת כדמתרגמינן נגידי משוך שנמשך הכל מחתיכה אחת. מקשה משמע דבר יגן המוכה ונהלם כדכתיב (דניאל ה) וארכבתיה דא לדא נקשן: משאר מתכות נמי. תיפסל דהא כתיב זהב טהור וכתיב הויה לעכב: אמר קרא מיעשה. המנורה משמע תיעשה מ"מ לרבות שאר מתכות: ואימא לרבות גרוטאות. דכתיב מקשה והדר תיעשה מ"מ: אמקשה כתיבה הויה. הויה סמוכה למקשה יותר מלוהב יד]: ומשני מקשה ל) [זכמים י: קטו.], כ) [זכמים מט: וש"כן, ג) ל"ק מ"ז,
 ד) רש"ק מ"ז, כ) מוספחל דחולין פ"ל הי"ל, ו) מוספחל דחולין פ"ל הי"ל, ו) מוספחל שם, ז) נ״ק מ״ו, ק) נ״א להיות עולות. ל"ק, ט) [עי' ביומא סא: שפרש"י להמירו לאכול בקדשים וכן כאן כז ע"ב ד"ה שבמלורע פי" גם כן ע"שן, שבמלורע פי' גם כן ע"ש]. י) הליור תמלא בפי' המשניות נ) ושמות כהן, כן לקמן באה הד"ח. ל"ק, ע) דהשתח. מוך והדר כתיב נ״ק, פֿ) כדבס כולה. ל"ק,

תורה אור השלם

 וְעָשִׂיתָ מְנֹרַת זְהָב טָהוֹר
 מְקְשָׁה תַּעָשֶׂה הַמְּנוֹרָה שמות כה לא ַיְרָהְיּ 2. בָּבֶּר זְהָב טְהוֹר יַעֲשְׂה אֹתָהּ אֵת בָּל הַבֵּלִים הָאֵלֶה: שמות כה לט הָאֵלֶה: שמות כה לט ּמְלְשָּׁה זְּהָב עַּה יְנֵ בּהּ עַּה פָּרְחָה מִלְשָׁה הַוֹא בַּמַראָה אֲשֶׁר הַרְאָה יְיָ אֶת משָׁה כֵּן עָשָׂה אֶת הַמְּנֹרְה:

מוסף רש"י מן העשת. חתיכה ענה. (יומא לד:).

שימה מקובצת

6) ה"ג ברוב הספרים גביעיה כפתוריה ופרחיה באה זהב באה גביעיה כפתוריה ופרחיה וקשה לר"י דהתם לא כתיב זהב אלא הראשון . דכתיב ועשית מנורת זהב טהור מקשה תעשה המנורה . יריכה וקנה גביעיה כפתוריה ופרחיה ממנה יהיו וההוא איצטריך לכלל ופרט וכלל ופרט וכלל ורכי וכל דה"ג כפתוריהם וקנותם ממנה יהיו כולה מקשה אחת זהב טהור באה גביעיה וכפתוריה העיצ'ג דלא כתיב בהאי קרא לא גביעיה ולא פרחיה אפ״ה כיון דכתיב כפתורי׳ מסתמא דרשינן . באה זהב באה גביעיה כפתוריה ופרחיה והכי מנורת זהב טהור לכלל ופרט
וכלל כדלקמן. שני. ככר זהב
טהור יעשה אותה באה זהב
באה ככר. שלישי. כפתוריהם
וקנותם ממנה יהיו כולה
מקשה אחת זהב טהור לומר באה זהב באה גביעיה כפתוריה ופרחיה ואע"ג דגביעיה ופרחיה לא כתיב בהאי קרא כדפי׳. רביעי. מלקוחיה ומחתותיה זהב מלקוחיה ומחתותיה זהב

סכום הלו של שהיה והב

הכלים האלו שלא היי מן

הכלים האלו שלא היי מן

טהור. חמישי. בפרשת

בהעלותף וזה מעשה המגורה

מקשה זהב לומר באה זהב

באה זהב

באה מקשה ודי מקשה כתיבי

ביר הפרשת התרומה ודי

ביר הפרשת התרומה ודי ב׳ בפרשת תרומה וב׳ בפרשת בהעלותך והכי מדרשי חד למצוה כו׳: כ) ואדי והזה: ג) לחטאת.
כ) ואדי והזה: ג) לחטאת.
בפ"ק דובחים (דף יע"א וב")
דאמר אשם שלא לשמו פסול
ה"נ הזאות דלוג שמן
דמצורע שלא לשמן פסול
דמקיש לוגו של מצורע

מאל והב הסיו ומהיו ומשני מקשה מקשה דריקחו: עו) ומקשה בהעלותך עו) לקמן ("א וארבעה מקשה במול ("א וארבעה מקשה זהב כתיבי (שלשה) [שנים] בויקחו לי תרומה (ואחד) [ושנים] בפ׳ בהעלותך וכי אמרינן דמן הגרוטאות פסולות הוי תרי מקשה חד פסולות הוי תרי מקשה חד לעכב ואדיך תרי למצוה וחד לעכב ואדיך תרי לדרשא דלקבן וכי אמרינן נמי דמשאר מתכות כשרה הזה דובב לגופא וחבר בשרה לדרשא דלקבן: יון תיבות אלא לדידך [זהב זהב] אלא לדידך [זהב זהב] אינות דאה זהר שהריאה מקשה מלה לי שהריאה מחבר את היד לאוב החבר את היד הידות להידות להידות הידות להידות להידות להידות להידות הידות להידות הידות להידות להידות הידות להידות הידות להידות לה אינה באה זהב שהביאה משאר מיני מתכות [אינה צריכה] תיבות אינה באה גביעים ל"ש: ימו כדבסמוד . כדכתיב: יטו הכסף משמע אכסדרה ואפילו עיכובא כתיב בהו נדאיתא לעיל ותימה: ל) ברייתא דקרי תיבת דקרא נמחק:

א) נראה דל"ל תעשה דמשמע מ"מ נמי אמקשה כתיב. תעשה סמיך וכו'.

מקשה כפיב. תרי זימני בויקחו לי תרומה לעכב: וקפריך זהב זהב נמי. תרי זימני כתיב ואימא לעכב: ומשני האי אי אמרת בשלמא דגרוטאום פסולום ושאר מסכום כשרום. דאמרינן מקשה מקשה דויקחו לי תרומה לעכב: היינו. דאיצטריך זהב זהב דויקחו לי תרומה ומקשה ביו מקשה דבהעלותך לדרשה אחריתי דשמעינן מינה נמי דמשאר מיני מחכות נמי כשירה כדדרשינן בין סלקמן [ע"ב]: באה והב באה ככר שאינה באה והב. שהביאה משאר מיני מתכות אינה לריכה לבא ככר אלא או פחות או יותר. אלמא משאר מיני מתכות שמעינן דכשרה יו אלא לדידך זהב זהב מקשה מקשה למה לי: אינה באה גביעין. אינה לריכה לבא גביעים כפתורים ופרחים: פמוע. מנורה קטנה: ווה מעשה המנורה. דבהעלותך: מקשה. דסיפא עד ירכה ועד פרחה מקשה היא: כסף והויה. שתי חלולרות כסף מקשה תעשה אותם והיו לך וגו' (במדבר י):